

SPEECH AT LADY BRABOURNE COLLEGE

by

S. M. RAZAVY

One can hardly imagine what would be the appearance and spirit of Humanity without Woman. I say Humanity could have no spirit if there were no women. There are still in some countries, small and great, women who observe Purdah. Many are seeking the why and wherefore of this custom. I say the reason is that women themselves have desired it, and will continue to tolerate it; but they will decline it very easily when they themselves come to realise the appropriate time for it, so Purdah as an outer garment troubles me less than the Purdah of ignorance. Ignorance is the mother of all the miseries. If, from the beginning, Man had fought more against ignorance than for ambition and aggression, a

جهان زنان

جهان زنان

ترجمه سخنرانی آقای س. م. رضوی

در دانشکده لیدی بروبون

بمشکلی میتوان تصور کرد که بدون زن ظاهر و باطن جامعه بشر چه شکلی اختیار میکرد. بعقیده من اگر زن نمیبود جامعه بشر معنویت و روحی نمیداشت. در بعضی کشورهای کوچک و بزرگ جهان زنانی دیده میشوند که هنوز هم مقید برسم حجاب میباشند. عده زیادی طالبند که علت و منشاء این عادت را بدانند. گمان میکنم یگانه علت این عادت همانا تمایلات قلبی خود زنان میباشد و بدان ادامه خواهند داد. البته وقتی که مقتضیات را مناسب بینند بدون اکراه و با کمال سهولت حجاب را بدرود خواهند گفت. باری بنظر من حجاب که پرده ظاهری بیش نیست زیانش کمتر از پرده جهل است. بحقیقت ریشه تمام بدبختیها جهل است. بشر اگر از ابتدا میکوشید تا بجای جاه طلبی و ستمکاری جهل و نادانی را از بین و بن برکند یقیناً نتیجه امروزی آن مظاهر درخشانتری می بود و بعبارت دیگر مردان و زنان به خوشبختی و سعادت کاملتری نائل می شدند. ظاهراً مردان در سایر کارها مستغرق بودند. فعلاً وظیفه زنانست که آنچه را مردان بجا نیاورده اند انجام دهند.

بسی خوشوقتیم که می بینم زنان هند در صحنه سعی و عمل قدم نهاده اند و با حرارت و جدیت

مشغول کار گشته اند . بویژه از این خورسندم که امروز در بنکال برای بانوان جوانی مانند شما که دانشجویان این دانشکده میباشید موفق بسخترانی شده ام .

شاید طالب آن هستید که راجع بوضعیت خواهران ایرانی خود اطلاع بیابید . پنجاه سال قبل در سراسر ایران حجاب حکم فرما بود ولی ده سال قبل بانوان آنکشور بطور کلی این روش و منش را رها کردند . در خلال اینمدت آموزشگاههای متعددی برای دوشیزگان تأسیس گشت و سالانه بر شماره محصولات و بر نامه تعلیمی آنان افزوده شد . در صورتیکه قبل بران آموزش دختران در چهار دیواری منازل آنها و بوسیله معلمان

مخصوص انجام می پذیرفت . ابتدا دبستان و سپس دانشکده ها توسعه یافت . تعجب نکنید که میگویم تشریفات آزادی کامل بانوان ایران در سالن وسیع دانشسرای دختران بعمل آمد . در میان همین دانشسرا بود که بنا بر دعوت مدیریتش وزراء ، کارمندان عالی رتبه دولت و چندین هزار دانش آموز ، آموزگار ، استاد و عده بی شماری بانوان برای انجام تشریفات آزادی حضور بهم رسانیده و شاه و ملکه وقت نیز با تشریف آوری خود این جشن را کامیابتر فرمودند . از آنروز کلیه ملت ایران حجابرا بدرود گفت .

امروز خواهران ایرانی شما مانند خود شما دوشادوش مردان در کلبه شئون حیاتی سهم

۳۱ - آهنگ

brighter picture would have been the consequence to-day, I mean a fuller happiness for men and women. Man, as seems, was otherwise preoccupied. Now it is for woman herself to do what he has left undone.

I am very pleased when I see women in India already at work, and I understand that they are working with considerable zeal. Here in Bengal it is a particular pleasure to me to address such an audience of young ladies as you of this College.

Perhaps you would like to know the condition of your sisters in Iran. Fifty years ago there was complete Purdah and ten years ago women abandoned the habit and fashion entirely. In the intervening period schools for girls were started, and these yearly increased in number and in programme, while, before then the education of girls was gained by them in the house with private tutors. Schools increased and Colleges followed. Do not be surprised when I tell you that the ceremony of complete emancipation took place in the

great hall of the Training College for Girls, where thousands of pupils, teachers, professors and a body of ladies were invited by the Principal of the College and where Officials and Ministers were present and where the King and Queen also graced the celebrations by their presence. So from that day the whole nation of Iran said "good bye" to Hejab which expressed Purdah.

Nowadays your sisters are like you sharing all the steps of life side by side with men. They work in hospitals, bureaux, as teachers and in practically all the professions.

What you have in India and what we in Iran lack at present is the existence of ladies in elevated Parliamentary and Ministerial positions. What I wish to encourage, both in India and Iran, is that girls should seek their careers to a greater extent within the teaching profession.

Illiteracy of the masses in both countries, and the schemes for compulsory education, require more and yet more teachers. Women are gifted by nature for the guidance and training, as mothers for infants, and as instructors for the juveniles.

میگردند . در بیمارستانها ، در دوائر دولتی ، در مؤسسه فرهنگی و بحقیقت در تمام کارهای اجتماعی خدمات برجسته ایرا انجام میدهند .

چیزبرای که شما در هند بآن نائل شده اید و فعلاً در ایران ما فاقد آن هستیم وجود بانوان در تشکیلات پارلمانی و وزارتی میباشد . امریکه اهمیتش در نظر من بیشتر بوده و در هند و هم در ایران بانوانرا بدان تشویق میکنم این است که دوشیزگان بایستی در صحنه فرهنگ و آموزگاری دامنه فعالیت خود را توسعه دهند .

بی سوادی توده مردم در هر دو کشور و اجراء نقشه تعلیم اجباری ، آموزگاران زیادتر و باز زیادتری را ایجاب مینماید . زنان برای رهنمائی و تعلیم چه از لحاظ پرورش نوزادان و چه از لحاظ معلمی جوانان واجد استعداد خداداد میباشند .

bright
quen
men
wise
self t

I
India
they
in Be
addr
you a

P
tion
there
wom
tirely
girls
in nu
then
in the
creas
surpr
of co